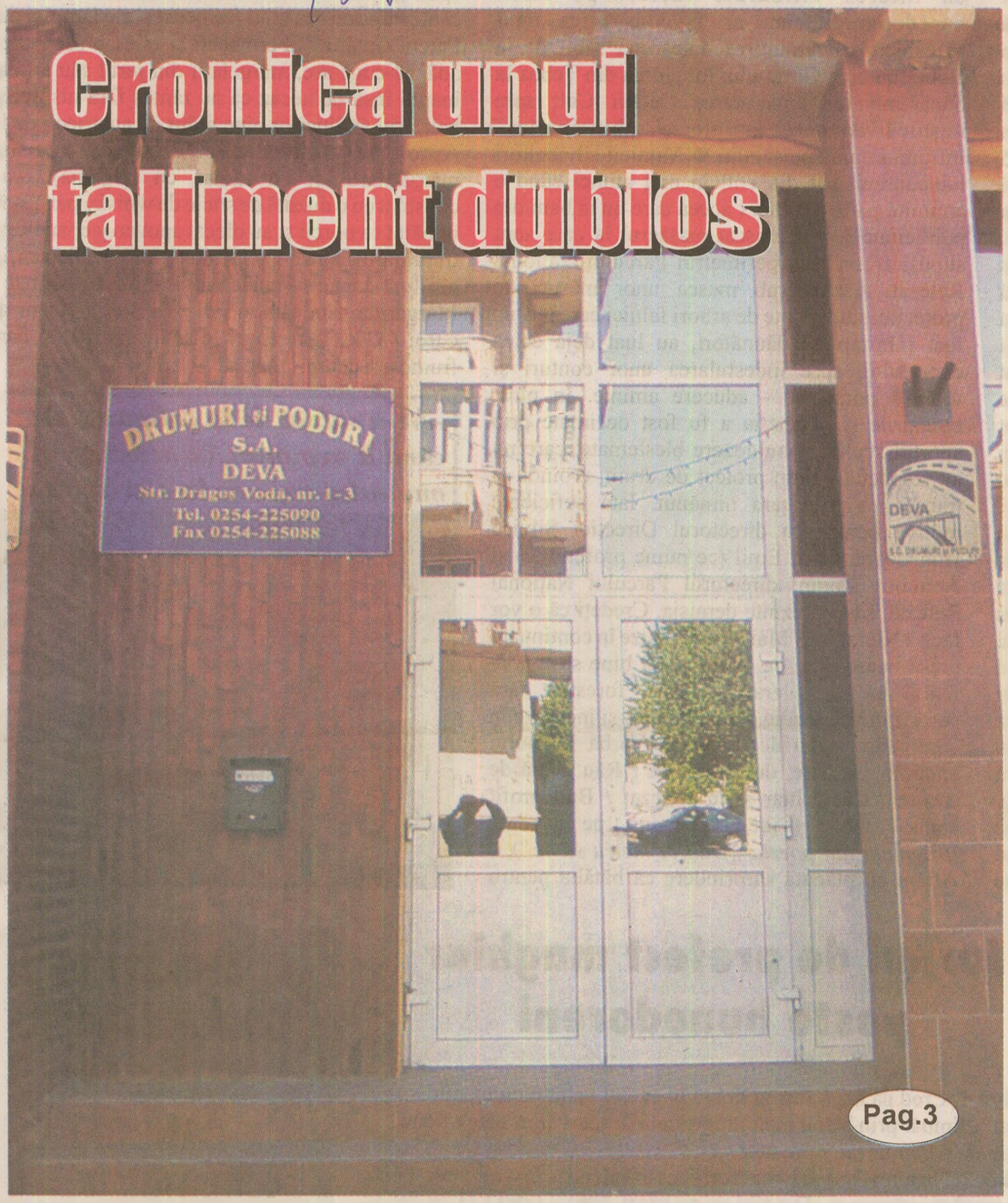
Publicație a județului HUNEDOARA

Lumea de azi

PUBLICAȚIE DE ANALIZĂ ȘI INFORMARE
ANUL IX NR. 61, 2011

Cronica unui faliment dubios

Pag.3

Pag. 11

Polemici cordiale

Onestitatea și pescuitul în ape tulburi la români

Ovidiu Hurduzeu

„Românii trebuie să fie din nou stăpâni la ei acasă!"

Pag. 5

Pag. 9

Învățăturile Părintelui Arsenie Papacioc

Pag. 10

Confesiunile unui fost colaborator al Securității

FILE DINTR-UN JURNAL APOCRIF

Visat despre zădărnicie, efemer, drum închis. De unde atâta blazare și neputință? De unde atât timp de pierdut când fiecare clipă se cuvine trăită dacă nu la maximă intensitate măcar cu gândul că mâine nu îți va fi rușine să privești înapoi la ceea ce a fost.

Trăim într-o lume suspendată între indiferență și rapacitate. Atunci când intri în contact cu un astfel de tentacul al unei lumi de liane, rațiunea îți poate juca feste chiar și pentru o clipă iar simțirea te aruncă într-un hău contaminat cu cele mai otrăvitoare tentații.

Mulți remarcă fețele oamenilor de pe stradă. Preocupați, apatici, îngândurați, români produc veritabile dileme turiștilor străini obișnuiți cu mediul mai puțin stresant și împovărător în care trăiesc.

Dacă ai norocul să stai o lună de zile în Elveția, în condiții relativ modeste, ca un cetățean oarecare, atunci când te vei întoarce în țară vei suferi un veritabil șoc.

Papa Borgia ardea în fiecare seară un ghem de câlți contemplând astfel nimicnicia vieții.

Tablou de Goya un deget scheletic ce scrie în țărână. NIMIC.

Daniel MARIȘ

(Continuare în pag. 2)

Faptul aproape (per) vers

● La un magazin care PRAKTICĂ comerţul cu produse de construcţii, decoraţiuni şi toate cele rişti să ai surprize de proporţii deoarece unele preţuri de raft nu „bat" cu cele de casă ce sunt evident mai mari. Aşa încât cumpărătorul de bună credinţă face feţe-feţe când se scotoceşte prin buzunare după bani, fapt ce ne duce cu gândul la o altă întâmplare de pomină petrecută aici, de astă dată în sens invers. Astfel, un client aflat în trecere prin Deva a reuşit să achiziţioneze cu 15 lei noi (150.000 de lei vechi) o plasmă de firmă (!), profitând de faptul că produsului respectiv i-a fost aplicat un preţ şi un cod de bare greşit. Respectivul a achitat senin preţul cu un card, şi dus a fost. Probabil acum, comercianţii încearcă să-şi scoată pârleala, profitând şi de neatenţia cumpărătorilor. ● Un fost candidat la şefia organizaţiei judeţene de tineret a unui partid aflat la putere şi rudă cu o familie cu adânci tentacule înfipte temeinic prin Valea Jiului, a fost paraşutat să căpuşeze bugetul generos al unei instituţii judeţene care se ocupă cu problemele tineretului şi sportului. Nimic nou sub soare, veţi zice. Numai că respectivul june căpuşează atât bugetul instituţiei cât şi minihotelul destinat tinerilor din întreaga Europă, ce doresc să se cazeze mai ieftin atunci când se află în zonă. Tânărul Venturiano nu plăteşte bineînţeles niciun sfanţ chirie instituţiei, nu plăteşte curentul electric, apa sau gazul consumat şi îşi râde în barbă pe banii contribuabililor. ● Firma Drupo Deva tinde să devină un client permanent al rubricii de faţă, mai ales după ultima ispravă soldată cu distrugerea unor relicve istorice la Sarmizegetusa Regia. Confundând probabil monumentele istorice de aici cu şoselele asfaltate pentru Consiliul Judeţean, „profesioniştii" drumurilor, unici de fel, au dat buzna cu buldozerul în istorie spre a mai încasa nişte miliarde, că de', banii C.J. Hunedoara n-au miros ci doar căutare. Aşteptăm cu interes viitoarele lucrări pe banii hunedorenilor cum ar fi construirea unui mausoleu în amintirea dispărutei săbii de la Boiu, mutarea Gorunului lui Horea din Ţebea la Săcărâmb ori dinamitarea Cetăţii Colţ spre veşnică aducere aminte şi „bineînţeles" înfrumuseţarea peisajului. ● Vajnicii silvicultori hunedoreni dau din colţ în colţ atunci când o anumită parte a presei (aceea care nu ia bani din publicitate), a demascat masacrul la care sunt supuşi arborii din perimetrul Parcului Naţional Retezat. Astfel, sub masca unor măsuri de protecţie, sute şi sute de arbori falnici care NU au fost infestaţi de dăunători, au luat deja calea exportului, spre îndestularea unor conturi şi veşnică pomenire - aducere aminte. În plus, terenurile şi vegetaţia a fu fost decimate prin aportul aceloraşi buldozere blestemate, care nu au respectat niciun proiect de drum, croindu-şi tranşee ca prin ţara nimănui. Iată suficiente motive pentru ca directorul Direcţiei Silvice Hunedoara, Ignat Emil (ce nume profetic !?) şi Achimov Zoran, directorul Parcului Naţional Retezat, să-şi prezinte demisia. Credeţi că o vor face ? Niciodată ! Mai bine să acuze în continuare presa neaservită, de isterie, mai bine să ignore faptul că au tolerat masacrul forestier fără autorizaţie de mediu şi mai bine să-şi încaseze în continuare salariile babane. Vorba poetului anonim: „Pădure, dragă pădure / Rău tăiată de secure / Căci chiar şi în Retezat / Bun profit copacii fac / (Ţine-l, Doamne, pe gândac) *(fragment din poezia „Odă în metru silvic")*. ● Aflăm cu plăcută surprindere că bătălia pentru balastierele defunctei Drumuri şi Poduri Deva cunoaşte o oarecare acalmie după ce un mare jupân al judeţului a dat cu pumnul în masă şi a spus: „Balastierele nu-s ale mele, nici ale voastre ci ale Pupezei din teiul fermecat şi ale Dropiei din Parcul Cetăţii !" Fermecaţi şi ei de o asemenea adâncă cugetare, mărgelaţii din jurul său au dat înapoi însă de necaz că au rămas fără nisipul şi balastrul strălucitor bine plătit de austriecii de la Autostrăzi (cu alte cuvinte, au pierdut mărgăritarul şi au rămas cu neghina), s-au consolat cu o duzină de sticle de whisky până s-au îmbătat ca porcii şi au plecat apoi cu jeepanele pe trei cărărui cântând nemţeşte: „Auf wiedersen, c-am luat copac / Prindeam şi noi ceva caimac / Mărgăritar vindeam şi noi / Şi ne umpleam de euroi / Căci şi terenuri le-am vândut / Pe bani frumoşi şi acum... kaput!"

FILE DINTR-UN JURNAL APOCRIF

(Urmare din pag. 1)

Dacă zi de zi te încearcă bucuria pentru ceea ce faci, făcând şi bucurie celorlalţi, bucuria se întoarce asupra ta.

În consecinţă nu mai ai teamă de nimic, devenind ceea ce îndeobşte se cheamă un spirit întrupat.

"Am o mare conştiinţă a relativităţii", spunea părintele Cleopa. Oare noi de câte ori o mai avem?

Odată cu terminarea copilăriei ne luăm rămas bun de la puterea de a spera că totul este posibil. Începem să ne izbim de artificial, răutate, indivie.

Pirus, regele moloşilor, după ce oastea sa i-a învins pe romani, cu pierderi enorme însă, la Ausculum, în 279 ÎHr. : "Încă o victorie ca aceasta şi suntem pierduţi!"

O mamă la moartea fiului ei: "Mai bine l-a iubit Dumnezeu decât l-am iubit noi!"

Jurnal de prefect maghiar peste hunedoreni

Ziua 1. Cred că azi a fost zi liberă la ei. Nu venit niciuna din angajat. Plimbat prin birou meu lung şi lat. Deschis fişet acte oficial dar plin de o băutur rău mirositor.

Ziua 2. Nu a fost ieri zi liber. Verificat în calendar fost miercur. Poate nu lucrează miercur la ei ? Dar nici azi nu venit. Am vrut dau telefon dar nu găsit agendă.

Ziua 10. Azi fost un secretară care zis ceva care nu înţeles la mine şi plecat nervos. Oi, oi ! Gustat o pahar din acel băutur găsit la seif. Puţin tărişor.

Ziua 20. Aici nimeni nu vorbesc ungureşte. Toţi nervos că nu pricepe la ei. Oare e politic corect să învăţ eu românesc ? Hm, băuturul acela tulbur nu e chiar rea (...).

Ziua 30. Descoperit întâmplare un caset cu muzic folcloric şi prinde bine să învăţ vorbeşte. Azi putut spune unei director apă-canal-investiţii europene „Mureş dacă n-aveam / Streiul Mureş-l făceam la noi". Simpatică băiat. Am băut puţin cu el din acel băutur tare excepţional (...).

Ziua 100. La ce dreacu să munceşti în fiecare zi ? M-am dat lovit şi am drojdit nişte ţuico cu nea Dorinică subprefectu (...).

Ziua 200. Fătălică, treba merge unsă. Fură toţi în prefectură. Puserăm un CD cu Mariane Deack şi ne făcurăm muci. L-am trimis pe Dorinică la Brad după două bidoane de palinka să nu rămâne la noi gâtlej pă uscat.

Ziua 300. Nenică, ăştia din UDMR chiar mă enervează. M-au sunat de la partid, să mă-ntrebe cum stăm cu nu'ş ce investiţie. O să-l întreb pă Dorinică când s-o întoarce cu bidoanele de la Buceş.

Ziua 350. Mimişor, secretara zice că mă tot caută unii din UDMR. Am pus să le zică că-s într-una şedinţă. Sanchi, erau Zilele Cetăţii la Deva şi ne făcusem pulbere. Ce trebă au ungurii cu Hunedora?

Cronica unui faliment dubios:

Anatomia dezastrului la S.C. Drumuri și Poduri S.A. Deva

Înființată în anul 1991, având ca obiect principal de activitate „lucrări de construcții drumuri și autostrăzi", S.C. Drumuri și Poduri S.A. Deva (fosta Direcție Județeană de Drumuri și Poduri) a ajuns să dispună de o bază materială impresionantă, cu ajutorul unicului acționar, Consiliul Județean Hunedoara, care a direcționat cu multă largheţe fondurile contribuabililor spre conturile acesteia. Astfel, societatea dispune încă, pe lângă luxosul sediu din Deva, de puncte de lucru la Brad, Păuliș, Petroșani, Hațeg, Hunedoara, Orăștie, stația de betoane și asfalt Mintia, precum și de balastierele Uroi, Ciopeia și Folorat. Scriem „încă" pentru că administratorul judiciar al societății, Euro Quality Insolvency SRL Deva, reprezentată prin lichidatorul Viorel Munteanu și judecătorul sindic Maria Goron au hotărât intrarea în faliment a firmei și vânzarea activelor acesteia. Aceasta, avându-se în vedere faptul că în opinia administratorului judiciar, „nu există posibilitatea reorganizării societății debitoare precum și pentru că pe toată perioada de observație aceasta nu a reușit să-și adjudece lucrări specifice care să-i asigure continuitatea activității".

Cu toate acestea, administratorul special al firmei, Pompiliu Crai, încasează lunar o remunerație de 4.744 lei, bașca plata contribuțiilor la sistemul public de pensii și asigurări sociale, fond de șomaj și asigurări de sănătate, grație generozității Consiliului Județean care a emis în acest sens Hotărârea nr. 53/2011. Nu mai contează astfel banii publici, nu mai contează nici sutele de drumari ce au rămas în șomaj și nu și-au încasat drepturile salariale.

Mai mult, aceeași instituție, în calitatea sa de unic acționar a „mandatat" administratorul judiciar să rezilieze contractele cu propria firmă înainte de intrarea acesteia în faliment, încredințând altor patru firme, de data aceasta cu capital privat (și asupra cărora vom reveni), lucrările pentru deszăpezirea drumurilor județene.

Iată așadar șablonul prin care această societate care ar fi putut aduce bani județului a fost „condusă" spre faliment, cu largul concurs al fostei echipe manageriale „girată" de către aceeași conducere a C. J. Hunedoara.

Dincolo însă de considerațiile de mai sus, rămâne întrebarea: cum a fost posibilă prăbușirea acestei societăți etalon în domeniu, atât în județ cât și în țară, ceea ce constituie o „pată neagră" pe harta administrației județene din perioada 2004 2008 și 2008 2012, și cui îi sunt „destinate" activele atât de râvnite ale, de pe acum, defunctei societăți.

Generalul Ion Pitulescu și bătălia cu morile de vânt

Motto: „Ca să fii drumar adevărat trebuie să iubești drumurile din adâncul sufletului tău, să-ți faci din ele un ideal de viață, să trăiești permanent în mijlocul lor, ca să le înțelegi chemarea, să lupți cu înflăcărare și pasiune pentru dezvoltarea lor continuă, pentru progresul lor" (prof. dr. ing. Laurențiu Nicoară).

Celebra stație de mixturi asfaltice care s-a pierdut pe drum

La sfârșitul anului 2006, Direcția Județeană de Drumuri și Poduri (DJDP) Hunedoara, condusă de liberalul Ioan Prip, a fost transformată în societate comercială, cu unic acționar Consiliul Județean. Oficial, măsura a fost justificată prin pregătirea privatizării DJDP. Neoficial, însă, se discuta, și nimeni nu a vrut să ia în calcul și o asemenea variantă, despre grupuri de interese care ar dori să pună mâna pe societatea de drumuri, fără să plătească însă prețul corect cuvenit. Iar cea mai simplă variantă este falimentul, operațiune la care a contribuit chiar Consiliul Județean Hunedoara, prin reprezentanții săi.

Fostul director al societății, Ioan Prip alături de fostul Ministru al Transporturilor, Ludovic Orban, la Uroi, în 2007, pe vremea când Ziua Drumarului se sărbătorea cu mare fast

"Aici sunt banii dumneavoastră!"

Pentru declinul, până la faliment, al S.C. Drumuri și Poduri S.A. Deva, s-a acționat pe mai multe căi. Pe de o parte, începând cu anul 2007, societatea a acumulat datorii față de furnizori, în paralel cu o creștere a cheltuielilor și scădere a încasărilor. Această din urmă rezultată decădere a fost provocată de realizarea, dar nefacturarea și deci, neîncasarea unor lucrări la infrastructura localităților Deva și Simeria, din cauza neîntocmirii contractelor de execuție. Mai mult, utilajele societății au fost achiziționate în leasing.

În perioada 2004 2006, societatea a făcut achiziții de mașini și utilaje în valoare de 2 milioane de dolari, iar în 2007, S.C. Drumuri și Poduri S.A. Deva a cumpărat mașini câteva autobasculante și Dacii „papuc"- în valoare totală de 600.000 de euro, dar care au fost transferate spre folosință , cu titlu gratuit, unor entități agreate de conducerea Consiliului Județean.

Cum zvonurile privind falimentul societății județene de drumuri căpătau din ce în ce mai multă consistență, în anul 2008 o parte dintre consilierii județeni au cerut prezentarea unei situații financiare amănunțite. Consilierul județean Costel Avram acuza, la vremea respectivă, fosta conducere a C. J. Hunedoara, cum că a lăsat Direcția de Drumuri doar cu 8 milioane de lei în cont. „Direcția de Drumuri este plină de datorii, are conturile goale, iar toate utilajele sale, pentru care s-au plătit bani grei, sunt gajate la bănci. Am cerut ca la următoarea ședință de consiliu să ni se prezinte o situație amănunțită a datoriilor și creanțelor societății de drumuri județene. Mă tem că o paște falimentul și e păcat ca o asemenea firmă să ajungă praf și pulbere. Din informațiile mele societatea de drumuri se află într-o situație financiară disperată și cu greu mai poate fi scoasă la liman", prevestea, în februarie 2008, consilierul județean Costel Avram.

Iar un alt consilier județean, fostul șef al Inspectoratului General al Poliției Române (IGPR), generalul Ion Pitulescu, susținea că singura soluție pentru eliminarea controverselor este privatizarea societății de drumuri, „(...) pentru că de la tot ce este în proprietatea statului se fură ca-n codru. Însă și în cazul societății de drumuri trebuie să fie vorba de o privatizare corectă, nu de o preluare a bunurilor firmei la prețuri mici, în urma unei proceduri de lichidare provocată de un faliment declarat de justiție la cererea creditorilor", după cum opina, tot în anul 2008, Ion Pitulescu.

Interpelările generalului privind achizițiile făcute de regie și modul în care au fost folosiți banii instituției, s-au dovedit însă o bătălie cu morile de vânt, dumnealui neavând acces la documentele pe care așa cum vi le vom prezenta, vor reda adevărata dimensiune a jafului din banii publici ce a avut loc aici.

Dosare penale uitate-n sertare

Anii 2006 - 2007 aveau să constituie preambulul dezastrului ce avea să urmeze. Astfel, conducerea societății a încheiat un contract de leasing financiar cu BT Leasing - contractul nr. 10639/LE/2007, pe o perioadă de 49 de luni, pentru finanțarea procurării unei Stații de Mixturi Asfaltice KDM 20137, de la furnizorii orădeni S.C. Trading Ava Com S.R.L. și S.C. Leones Grup S.R.L., valoarea contractului fiind de 863.870 euro plus TVA pentru care societatea a achitat un avans de 10% din valoare, și respectiv 847.060,73 lei, dar utilajele nu au fost livrate niciodată DJDP Deva, acestea ajungând se pare la altă destinație. Cu toate că pe numele celor două societăți există plângeri penale, dosarele respective zac undeva uitate prin sertare, având poate de-a face cu un caz clasic de firme „fantome" care încasează banii și apoi „dispar", conform unui scenariu bine regizat.

Milioane de euro au fost „aruncate" începând din luna martie 2006 în buzunarul diferitelor societăți de leasing pentru achiziția de mijloace fixe (mașini IVECO Daily, autoturisme Mitsubishi Pajero 4x4, autoturisme Dacia), fără ca necesitatea achiziției acestora să se discute în adunările Consiliului de Administrație. Alte milioane au fost „dăruite" unor societăți drept avans pentru unele lucrări în legătură cu care nu mai există la ora actuală niciun act care să ateste dacă acestea au fost executate ori executate cu întârziere, contractele încheiate cu furnizorii plătiți în avans dispărând pur și simplu în mod misterios.

Dar, despre toate acestea, cu numele tuturor societăților implicate, într-un număr viitor.

Ioan Albu

Avantaje şi riscuri întâlnite în cazul convenţiilor civile

Chiar dacă noţiunea de convenţie civilă nu este nouă, definiţia acesteia produce în continuare nelămuriri cu privire la situaţiile în care poate fi aplicată, la avantajele, dezavantajele sau riscurile pe care le-ar putea întâmpina cei care acceptă sau aplică această formă de remunerare.

De reţinut că raporturile între părţi nu sunt de angajat/angajator, ci de beneficiar/prestator. Această formă de angajare este destul de folosită de antrepenorii din România deoarece angajatul nu beneficiază de nici un drept din următoarea categorie: asigurări sociale, asigurări de sănătate, şomaj, concediu medical, concediu de odihnă, precum şi alte drepturi incluse prin lege în contractele colective de muncă la nivel de ramură sau de unitate. Această opţiune este însă de înţeles atunci când vine vorba de beneficiarul de servicii care se bucură de o economie a costurilor muncii de aproximativ 30%.

Situaţiile în care se poate utiliza convenţia civilă sunt destul de restrânse ca număr şi respectă următoarele condiţii: 1. Prestaţia este delimitată în timp pentru o lucrare sau un proiect; 2. Prestaţia nu are un caracter continuu sau permanent; 3. Serviciul prestat nu face parte din domeniul de activitate principal al firmei.

Impozit de 16%

În ceea ce priveşte sistemul de taxare, convenţia civilă este supusă unui impozit de 16%, cu reţinere la sursă. Suma netă este destinată prestatorului, iar beneficiarul are obligaţia de a declara şi de a vira impozitul aferent. În acelaşi timp, beneficiarul trebuie să realizeze pentru prestator „Adeverinţa privind venitul realizat" pe anul precedent şi să o elibereze până la data de 28 februarie a anului următor. Tot acesta va mai depune la Fisc declaraţia 205 privind impozitul reţinut la sursă, pe beneficiari de venit.

Dezavantajul convenţiei civile este că, în orice moment, aceasta poate fi reconsiderată ca şi contract de muncă, incluzând astfel plata taxelor salariale, a dobânzilor şi penalităţilor aferente. În plus, antreprenorul riscă să înregistreze pierderi la buget atunci când realizează cheltuieli cu prestatorul deoarece acestea nu sunt deductibile fiscal (cheltuielile de transport, de deplasare, de pregătire profesională, tichete de masă). Sumele respective sunt scoase, iar impozitul se calculează pe profitul aferent, adăugându-se dobânzile şi majorările de întârziere.

Activităţile care se înscriu în această categorie se regăsesc în mai multe domenii, printre care: agricultură, vânătoarea şi pescuitul, silvicultură, exploatări forestiere, piscicultură şi acvacultură, pomicultură, viticultură, apicultură, zootehnie, spectacolele, producţiile cinematografice şi audiovizuale, publicitatea, activităţile culturale, manipularea de mărfuri, activităţile de întreţinere şi curăţenie.

Plata contribuţiei la sănătate

Plata contribuţiilor asigurărilor sociale se face diferit în funcţie de tipul veniturilor încasate de contribuabili. Astfel, în cazul celor angajaţi pe convenţii civile, situaţia diferă în urma unei modificări prin care nu se mai aplică o excepţie din cadrul Legii 95/2006 prin care plata se făcea de către angajator.

În cazul celor angajaţi pe convenţii civile, plata contribuţiilor la sănătate se face de către fiecare persoană în parte, din veniturile proprii. Mai exact, plata contribuţiei asigurărilor sociale de sănătate pentru veniturile din convenţii civile revine în sarcina persoanei fizice, şi nu a plătitorului de venit.

O astfel de prevedere se aplică deoarece se consideră că venitul din convenţii civile este circumscris drept venit din activităţi independente astfel că de la 1 ianuarie 2011, potrivit art. 52 şi 521 din Codul Fiscal, indiferent de tratamentul fiscal aplicat, nu se mai aplică excepţia (din art. 257 alin. 2 lit. e.) din Legea 95/2006) cu privire la nedatorarea contribuţiei în cazul cumulului unui venit din salarii cu un venit din alte surse supuse impozitului pe venit.

MIHAELA ŞTEFOIU

Cum puteţi preveni accidentele electrice

Împământarea reduce riscul electrocutării

Pentru siguranţă, e bine ca orice aparat să fie scos din priză atunci când nu e folosit sau pe timpul unei furtuni, şi să fie aşezat într-o zonă inaccesibilă copiilor sau animalelor de companie. Aparatele care generează căldură, cum ar fi televizoarele sau calculatoarele, trebuie să aibă spaţiu de jur împrejur, pentru răcire. Nu lăsaţi niciodată haine sau jucării pe acest tip de aparatură!

Maşina de spălat, frigiderul, televizorul, calculatorul, fierul de călcat se numără printre cele mai importante aparate electrice din casă care trebuie neapărat să aibă împământare, pentru ca, în caz de scurtcircuit, curentul electric să aibă pe unde să se scurgă în pământ. Atât ştecherul, cât şi priza trebuie să aibă împământare, pentru o protecţie eficientă.

Nici un cablu la vedere

Aranjaţi cablurile frigiderului, televizorului, calculatorului astfel încât să nu vă împiedicaţi de ele sau să le „sugrumaţi" cu uşa sau cu un scaun. Lipiţi-le pe lângă perete sau improvizaţi: dintr-o cutie de carton puteţi face un ambalaj în care să aranjaţi mai multe cabluri care pornesc dintr-un aparat electrocasnic. Prelungitoarele sunt o soluţie la îndemână atunci când într-o cameră aveţi mai multe aparate care trebuie introduse în priză.

Prelungitoarele cu întrerupător sunt indicate ca să puteţi opri pe timpul nopţii toate aparatele şi să nu rămână astfel curent electric în nici un fir. Când scoateţi din priză un cablu, ţineţi întotdeauna cu o mână pe priză şi cu cealaltă scoateţi ştecherul. Pentru familiile cu copii mici sunt recomandate prizele speciale cu capac, limitând astfel accesul lor la curentul electric.

Siguranţele automate protejează circuitele

O legătură electrică „sănătoasă" şi corectă este cea cositorită! Foarte importantă este şi alegerea unei siguranţe automate, sau mai bine zis a unui întrerupător automat cu protecţie. O siguranţă automată protejează corpul de curenţii periculoşi, în cazul tensiunilor înalte de contact provocate de defecţiunile de izolaţie. Pentru sistemul de iluminare al casei este foarte bună o siguranţă de 10 16 amperi, iar pentru prize, una de 20, 25, 30 sau 35 de amperi, în funcţie de consumul electric din locuinţa respectivă.

Băncile renunţă greu la comisioanele ilegale

În ciuda Ordonanţei 50/2010 privind creditele populaţiei, intrată în vigoare de mai bine de un an, şi a sancţiunilor date de Autoritatea Naţională pentru Protecţia Consumatorului (ANPC), băncile renunţă greu la comisioanele ilegale.

Clauzele abuzive care au dus la creşterea ratelor, refuzul de a elimina comisionul de risc şi ignorarea reclamaţiilor sunt pe primele locuri în topul celor mai reclamate probleme în relaţia cu băncile, în primele cinci luni ale anului, potrivit datelor comunicate de ANPC.

„Majoritatea petenţilor au reclamat existenţa unor clauze abuzive în contractele de credit, în baza cărora dobânzile au fost majorate în perioada 2007 - 2009", au arătat reprezentanţii ANPC.

Românii au reclamat şi refuzul creditorului de a elimina din contract comisionul de risc, interzis prin OUG 50/2010, şi faptul că băncile au ignorat petiţiile depuse de consumatori la sediile instituţiilor financiare acestea rămânând fără răspuns.

Ca şi anul trecut, românii s-au plâns ANPC pentru că băncile au majorat dobânzile la creditele contractate sau au refuzat să diminueze dobânda la creditele acordate în Euro şi CHF, deşi indicii de referinţă au scăzut considerabil.

Totodată, au fost şi clienţi care au reclamat refuzul băncii de a reeşalona creditele, rambursări anticipate neoperate în cont, raportarea la Biroul de Credit fără notificare prealabilă sau refuzul acordării unor credite, fără motivare.

În ceea ce priveşte comisioanele, pe lângă perceperea comisionului de risc, clienţii au reclamat şi majorarea comisionului de administrare credit sau introducerea de noi comisioane.

La rândul lor, băncile au fost „taxate" de ANPC pentru nerespectarea legislaţiei în domeniul protecţiei consumatorilor.

„În primele 5 luni ale anului 2011, la nivelul Comisariatelor Judeţene pentru Protecţia Consumatorilor din ţară (fără municipiul Bucureşti), au fost înregistrate aproximativ 1.600 de reclamaţii privind contractele de credit, fiind aplicate 118 sancţiuni, în valoare de 1.542.000 lei", au arătat reprezentanţii ANPC.

În cursul anului 2010, la Comisariatele Judeţene pentru Protecţia Consumatorilor, au fost înregistrate 14.386 de reclamaţii în domeniul financiar, din care aproximativ 8.000 au fost referitoare numai la credite.

IOAN ALBU

Încărcătorul de telefon ne „arde" factura la curent!

Deşi oprite, „mănâncă" energie

Sistemele standby, cele care ţin în aşteptare aparatele electrocasnice, aşteptând să fie pornite, sunt scumpe şi nu fac decât să consume inutil energie. Dacă aţi face noaptea un tur al casei şi aţi număra toate ledurile aprinse ale aparatelor, aţi fi surprinşi cât de multe sunt: televizor, combină audio, calculator, CD player, monitorul şi tastatura computerului, filtrul de cafea... Toate acestea nu fac decât să vă încarce factura la electricitate.

Scoateţi aparatele din priză!

Deşi vi se poate părea că energia consumată de fiecare aparat lăsat în standby este mică, dacă aţi înmulţi cu numărul aparatelor din casă şi cu numărul de zile dintr-un an veţi ajunge la o sumă de bani care nu vă poate lăsa indiferenţi. Dacă toţi consumatorii din ţările industrializate ar scoate încărcătoarele din priză şi ar opri toate aparatele electrocasnice, în loc să le lase în standby, ar putea fi închise patru centrale termoelectrice mari!

Încărcătorul consumă şi când nu funcţionează

Banalul încărcător de telefon este „campionul" furturilor. De câte ori nu aţi plecat în grabă de acasă luând telefonul de la încărcat şi lăsând încărcătorul în priză?... Aflaţi că acesta, chiar dacă nu este conectat la telefon, consumă electricitate.

Se estimează că 95% din energia consumată în mod normal de un încărcător este risipită când acesta este uitat în priză!...

Şi televizorul stins consumă

Un televizor care funcţionează trei ore zilnic, iar restul de 21 de ore rămâne în modul standby, consumă aproximativ 40% din energia pe care o consumă aprins! De asemenea, un aparat lăsat sub tensiune poate fi „prăjit" la variaţii mari de tensiune. Ca să nu mai vorbim, de câmpul electromagnetic care există în jurul fiecărui aparat aflat sub tensiune şi care afectează organismul...

SCRIITORUL OVIDIU HURDUZEU DESPRE SCHIMBAREA LA FAȚĂ A ROMÂNIEI

"Românii trebuie sa fie din nou stăpâni la ei acasă!"

Scriitorul Ovidiu Hurduzeu s-a născut în București, la 12 iunie 1957, dintr-un tată bănățean și o mamă moldoveancă, ambii părinți de profesie geologi. În 1981, a absolvit Facultatea de Limbi și Literaturi Străine, iar în 1988 a părăsit România și s-a stabilit în SUA. În 1997, a obținut doctoratul în French and Humanities la Stanford. A publicat zeci de eseuri, două volume de proză și patru cărți care au revoluționat peisajul cultural românesc: „Sclavii fericiți. Lumea văzută din Silicon Valley", Iași, Timpul, 2005; „Unabomber, profetul ucigaș", București, Logos, 2007; „A treia forță. România profundă", București, Logos, 2008 (coautor: Mircea Platon); „A treia forță. Economia libertății. Renașterea României profunde", București, Logos, 2009 (editor, împreună cu John Chrysostom Médaille).

Ovidiu Hurduzeu radiografiază critic peisajul cultural românesc și dă soluții naționalist-distributiste pentru regăsirea spiritului și a tradițiilor unei societăți aflate în plină degringoladă globalistă. Recent revenit în România pentru o scurtă vacanță, a susținut mai multe conferințe într-un periplu prin țară, dar și în Republica Moldova.

Redăm mai jos câteva din temele de mare interes susținute de acesta.

Românii trebuie să fie din nou stăpâni la ei acasă. În prezent, România nu mai este o casă, o gospodărie, ci o gară în care aștepți trenul pentru o altă destinație. Nu mai este o patrie, ci un loc unde se fac bani sau se crapă de foame, un cazinou sau un ghetou, o locuință temporară, pe care vrei cât mai repede s-o părăsești. Cred că majoritatea românilor își pregătesc copiii să părăsească țara. Când ești mereu pe picior de plecare, nu-ți mai pasă ce se întâmplă în jur. De aici, lipsa de reacție a populației față de toate evenimentele negative care o afectează. În ochii multora, a lupta pentru România, a fi patriot, naționalist sau cum vreți să-i spuneți, a devenit o acțiune subversivă. Până nu dispare patologia socială a „părăsirii corăbiei", nu prea există șanse pentru o schimbare la față a României.

Sunt naționalist și distributist, două noțiuni care se completează. Naționalismul este dușmanul de moarte atât al marxismului, cât și al neoliberalismului. Marxiștii îl considerau o doctrină „mic-burgheză", radical opusă internaționalismului proletar; neoliberalii de azi, reprezentând interesele marilor companii transnaționale, ale marilor bănci internaționale și ale fondurilor speculative de investiții, denunță pe toate căile naționalismul, întrucât se opune globalizării și interdependenței. Adevărul este că o țară ca România nu-și mai permite să nu fie naționalistă; dacă renunță să-și mai apere interesul național, se autodistruge. Naționalismul, așa cum este practicat de națiunile responsabile, inclusiv de unele țări vecine, precum Polonia, Ungaria sau Cehia, este echivalent cu „spațiul de manevră". De pildă, guvernul maghiar și-a creat un spațiu de manevră care i-a adus beneficii în relațiile cu băncile, FMI-ul și vecini ca România, fără ca aceste acțiuni să atragă represalii care ar fi anulat avantajele. Naționalismul de care vorbesc poate fi practicat cu succes de țara noastră, în cadrul Uniunii Europene: el nu ne-ar aduce decât respectul partenerilor și aliaților noștri. Un guvern înțelept trebuie să știe foarte exact care este spațiul său de manevră și să profite la maximum de acesta. Reafirmarea suveranității României asupra patrimoniului ei natural, cum ar fi pădurile sau resursele minerale este vorba

despre ceea ce eu am numit „naționalismul verde" , acționează nu numai în interesul țării, ci si al Uniunii Europene. Dacă România permite transnaționalelor să-i defrișeze pădurile, are oare UE de câștigat? Dacă România cedează presiunilor companiilor americane să cultive soia modificată genetic, nu cumva se situează pe o poziție ostilă atât interesului național, cât și celui european? În plus, deseori, mafia locală românească devine campioana „globalizării" și a politicilor neoliberale, pentru a-și apăra propriile interese. Mass-media românească ar trebui să înceteze să mai cenzureze termenul „naționalist" și să încurajeze dezbateri serioase privitoare la interesele naționale ale României.

În câțiva ani, România ar putea deveni „tigrul verde" sau „grădina Europei", dacă și-ar apăra patrimoniul natural și cultural și s-ar adopta un nou model de dezvoltare, de tip distributist, prin care să redevenim stăpâni la noi acasă. Obstacolele pe care le avem de înfruntat sunt, în primul rând, mentale. În țară există deja forțele politice și intelectuale pregătite să schimbe paradigma. Ele sunt însă „blocate la mantinelă", nu mediatizate; în România, ceea ce nu se vede pe sticlă nu există ! Cât despre bunăstare, acesta este un termen subiectiv. Nu cred că bunăstarea este dată de creșterea PIB-ului și a numărului de autostrăzi, ci de calitatea relațiilor dintre oameni. În țările cu adevărat prospere există o „economie a dăruirii" și un adevărat spirit comunitar.

Distributismul nu este o altă teorie economică, ci o realitate vie, cu adânci rădăcini istorice. Acolo unde au existat oameni liberi, autonomi din punct de vedere economic, conlucrând în cadrul unei economii smerite, la dimensiuni umane, a existat și o ordine distributistă. România interbelică, după marea reformă agrară, a cunoscut o largă răspândire a micii proprietăți productive, pilonul de bază al oricărei ordini distributiste. PNȚ, mai ales prin țărăniștii lui Ion Mihalache, au promovat în mod programatic o „a treia cale" distributistă. Despre modelul distributist interbelic din România nu se suflă o vorbă în țara noastră, dar se vorbește cu entuziasm în SUA (vezi, de pildă, cartea paleoconservatorului Allan C. Carlson, „Third Ways"), sau decât de menținerea status-quo-ului; distributismul ar fi o alternativă care propune schimbări radicale iată deci de ce este menținut în afara sistemului românesc, în pofida avantajelor sale evidente.

În plan social-cultural, distributiștii acționează în spiritul tradițional creștin. Spre deosebire de alți „tradiționaliști", distributiștii consideră că schimbările culturale și economice vin împreună și se condiționează reciproc. Nu putem să predicăm cinstea, într-o societate construită pe cele mai ruinătoare tendințe ale naturii umane, așa cum o fac neoliberalii/neoconservatorii. Nu putem să apărăm libertatea și drepturile persoanei și, simultan, să distrugem autonomia ei economică. Nu putem să deplângem tendințele dezintegratoare din societate și, în același timp, să promovăm politici economice și sociale care distrug coeziunea organică a micilor structuri tradiționale, familia și statul.

„Otevizarea" si „bambooizarea" României sunt încurajate de modelul neoliberal de dezvoltare economică. Într-o ordine distributistă, astfel de fenomene otrăvite nu și-ar mai găsi locul. Stăpâni în propria noastră casă, am ști să punem piciorul în prag. Trăim într-o epocă dominată de tehnologism, care este o religie periculoasă. Credem în noi și noi idoli. Văd o posibilă schimbare a României, printr-o întoarcere veritabilă, și nu mimată, a tinerei generații, la ortodoxie. Cultura fără o bază religioasă decade în relativism cultural, „cultura de mall" și manelism spiritual.

În zilele noastre se scriu încă multe cărți, chiar prea multe. Problema este că nu prea se găsesc amatori să le citească. Oamenii nu mai au nici timp și nici răbdare pentru lecturi aprofundate. Lectura a fost înlocuită de tot felul de expediente de pildă, comunicarea mecanică prin rețele de socializare sau se citește din obligație, din interes profesional, astfel încât lectura nu mai contribuie la rotunjirea personalității individului.

Testări gratuite la Deva şi Hunedoara pentru depistarea infectării cu virusul hepatitei C

În perioada 1- 6 august va începe o campanie, în premieră în România, de testare gratuită în vederea depistării cu infecţia cu virusul hepatitei C în toată ţara, a anunţat directorul Institutului de Boli Infecţioase "Matei Balş" şi secretar de stat în Ministerul Sănătăţii, prof. dr. Adrian Streinu Cercel, miercuri, într-o conferinţă de presă cu prilejul lansării campanie.

Acesta a precizat că în laboratoarele Bioclinica din peste 25 de oraşe din ţară, în perioada 1- 6 august, se va face testarea gratuită. Testele vor fi realizate prin prelucrarea sângelui venos şi vor arăta dacă pe parcursul vieţii persoana a venit în contat cu virusul hepatitei C şi a dezvoltat anticorpi pentru această boală. Sensibilitatea testelor este de 100%, iar pacienţii vor primi rezultatele în 48 ore de la testare, în clinica unde s-a produs recoltarea. Dacă rezultatul va fi pozitiv, pacienţii vor primi consiliere gratuită din partea unor medici specialişti.

"În momentul de faţă, hepatita C este o problemă majoră de sănătate publică, care a atins proporţii epidemice, la nivel mondial. În România se înregistrează o rată de prevalenţă medie de 3,23%. O caracteristică majoră a hepatitei acute C este tendinţa de a se transforma în boală hepatică cronică, aproximativ 80% dintre bolnavii de hepatită acută C dezvoltând infecţia cronică, în continuare boala putând evolua spre ciroză hepatică, insuficienţă hepatică şi cancer hepatic", a spus specialistul.

Recent, au fost aprobate ce către Food and Drug Administration (FDA) din SUA două molecule dintr-o clasă terapeutică nouă şi recent aprobate şi în Europa pentru tratamentul pacienţilor cu hepatită C.

"Aceste noi molecule adăugate terapiei standard actuale au triplat şansele de vindecare ale pacienţilor cu eşec terapeutic anterior", a explicat prof. dr. Streinu Cercel.

Hepatita cu virusul C constituie o problemă de sănătate publică ce nu poate fi prevenită prin vaccinare, iar testarea contribuie la nevoia de a reduce ratele mari ale mortalităţii.

"Virusul hepatitei C se transmite în primul rând prin expunerea la sânge infectat, care poate avea loc în cazul consumatorilor de droguri intravenoase, al transfuziilor de sânge sau produse din sânge, al tatuajelor cu ace cu tuş contaminate, al echipamentului de hemodializă infectat, rănilor cu obiecte ascuţite, comportamentului sexual cu risc crescut, sau pe alte căi", a explicat prof. dr. Streinu Cercel.

Aproximativ 10% dintre persoanele infestate cu hepatita C nu cunosc modul în care au contactat boala. Cele mai dese cazuri de infectare cu virus hepatic C au fost depistate la adulţii cu vârste cuprinse între 40 şi 60 de ani.

Medicii recomandă, pentru a evita expunerea la infecţie, să nu se folosească în comun obiecte care pot avea urme de sânge, precum periuţe de dinţi, cleşti de unghii, aparate de ras. Tăieturile sau rănile deschise trebuie îngrijite şi tratate corespunzător. Dacă cineva se taie cu un obiect de uz casnic, precum cuţite sau deschizătoare de conserve, trebuie îngrijită tăietura şi sterilizat instrumentul prin fierbere înainte de a fi utilizat din nou.

Tratamentul hepatitei cronice are drept scop eliminarea virusului din sânge. Scopul tratamentului este obţinerea unui răspuns viral susţinut. Acesta are loc atunci când virusul nu mai poate fi detectat în sânge la şase luni după tratament.

Dr. Lucian Negreanu, preşedintele Comisiei de aprobare a terapiei antivirale din Casa Naţională de Asigurări de Sănătate, a subliniat că în ultima vreme s-au făcut progrese mari în tratamentul hepatitei C şi că "a venit vremea când gastroenterologii, infecţioniştii şi industria farmaceutică, împreună cu factorii de decizie, să formeze o reţea competentă şi eficientă de diagnostic şi tratament care să vină în sprijinul pacientului".

El a mai spus că se încearcă să se reducă lista de aşteptare a pacienţilor care trebuie să facă tratamentul iar în 1-2 ani chiar să dispară, precizând că în România hepatita este destul de frecventă, ea fiind o boală grea.

Recoltările din Deva se vor desfăşura la sediul BIOCLINICA din Calea Zarandului, bloc M10, parter, între orele 07,00 10,00 şi la Hunedoara la sediul BIOCLINICA din strada George Enescu, bloc 12, apartament 6. Doritorii nu trebuie să consume alimente, iar rezultatele vor fi disponibile în 48 de ore.

Alexandru Vlad

28.07.2010

PARC DE AFACERI SIMERIA

Consiliul Judeţean Hunedoara în parteneriat cu **Consiliul Local al oraşului Simeria**, implementează proiectul **"Parc de afaceri Simeria"**. COD SMIS 2298, finanţat prin Programul Operaţional Regional 2007-2013 (POR), Axa prioritară 4 Sprijinirea dezvoltării mediului de afaceri regional şi local Domeniul de intervenţie 4.1 Dezvoltarea durabilă a structurilor de sprijinire a afacerilor de importanţă regională şi locală.

Proiectul a demarat în data de 12.10.2010 şi are o perioadă de implementare de **22 de luni.**

Valoarea totală a proiectului este de 22.954.570,72 lei din care 7.932.583,97 lei reprezintă valoarea finanţării nerambursabile din partea UE; 2.827.192,48 lei reprezintă contribuţia Ministerului Dezvoltării Regionale si Turismului (HG nr. 811/2006) pentru cheltuieli de proiectare şi asistenţă; 3.966.291,99 lei reprezintă contribuţia Consiliului Judeţean Hunedoara; 8.228.502,28 lei reprezintă contribuţia Consiliului Local al oraşului Simeria.

Obiectivul proiectului vizează îmbunătăţirea infrastructurii regionale de afaceri din zona ţintă în vederea obţinerii unei creşteri economice prin crearea unui centru de promovare al iniţiativelor antreprenoriale pentru stimularea, atragerea şi dezvoltarea investiţiilor locale şi străine.

Obiectivele specifice ale proiectului sunt :

a) Stimularea înfiinţării şi maturizării noilor IMM-uri, prin crearea unui parc de afaceri în vederea îmbunătăţirii accesului la informaţii, servicii specializate şi tehnologii noi contribuind la creşterea nivelului de competitivitate a afacerilor din zona ţintă;
b) Promovarea directă şi indirectă a potenţialului economic al zonei prin realizarea unui centru expoziţional multifuncţional, contribuind la dezvoltarea afacerilor.

Parcul de afaceri de la Simeria va asigura un cadru propice de dezvoltare pentru companii tip start-up, oportunităţi de afaceri interne şi internaţionale, facilităţi şi oportunităţi în domeniul resurselor umane şi instruire.

Acest Parc reprezinta o oportunitate pentru judeţele Regiunii Vest, cu efecte în reducerea migraţiei forţei de muncă către regiuni mai dezvoltate din punct de vedere economic şi, implicit, reducerea şomajului.

Beneficiarii acestui proiect vor fi societăţile comerciale ce vor fi găzduite în Parcul de Afaceri - Simeria, participanţii la manifestările de tip expoziţional, cât şi cei ce vor fi atraşi de condiţiile oferite în cadrul centrului expoziţional, populaţia aflată în căutarea unui loc de muncă.

Autoritatea de Management este **Ministerul Dezvoltării Regionale şi Turismului.**

Informaţii suplimentare despre proiect se pot obţine la sediul Primăriei oraşului Simeria, str. Avram Iancu, nr. 23, persoană de contact: Iulius BEDEA Manager proiect adjunct, şeful Serviciului Dezvoltare Locală şi Management Proiecte, tel: 0254.260005, fax: 0254.260050, e-mail: **dezvoltarelocala.simeria@yahoo.com**

Conţinutul acestui material nu reprezintă în mod obligatoriu poziţia oficială a Uniunii Europene sau a Guvernului Romaniei.

www.inforegio.ro

Titlurile de proprietate vor putea fi înscrise din oficiu în cartea funciară

Începând cu această lună oficiile de cadastru şi publicitate imobiliară vor scrie titlurile de proprietate numai dacă sunt însoţite de planuri parcelare în format analogic sau digital, conform Ordinului nr. 881/15.07.2011 al Directorului General al A.N.C.P.I.

Planul parcelar trebuie realizat în sistem naţional de proiecţie „stereografic 1970" şi trebuie să aibă în mod obligatoriu viza Comisiei Locale de Fond Funciar, semnătura şi ştampila executantului (persoană autorizată).

În situaţia în care planurile parcelare sunt întocmite conform prevederilor art. 21^{13} alineat 2 din Regulamentul conţinutul şi modul de întocmire a documentaţiilor cadastrale în vederea înscrierii în cartea funciară, aprobat prin Ordinului nr. 634/2006 al Directorului General al A.N.C.P.I., titlurile de proprietate se înscriu din oficiu în cartea funciară, înaintea transmiterii acestora către proprietari.

„Această reglementare vine în sprijinul proprietarilor care vor fi scutiţi de costurile de realizare a documentaţiilor cadastrale de către persoane autorizate pentru înscrierea titlurilor de proprietate în cartea funciară, acestea putând fi înscrise din oficiu în cartea funciară." a precizat dl. Dézsi Attila, prefectul judeţului Hunedoara.

COMUNICAT DE PRESĂ

Agenţia de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură (APIA) reaminteşte Beneficiarilor Schemei de plată unică pe suprafaţă pentru Campania 2011, că eliberează adeverinţe pentru cei care intenţionează să acceseze credite pentru finanţarea activităţilor curente de la băncile care au încheiat convenţii cu Agenţia.

Începând cu data de 25 iunie a.c., creditele pot fi accesate şi de la Banca Transilvania si Banca Intesa Sanpaolo Bank Romania, cu care APIA a încheiat convenţii în acest sens.

Potrivit Convenţiilor, la solicitarea scrisă a fermierului la centrul judeţean/local unde a depus cererea în Campania SAPS 2011, APIA va elibera o Adeverinţă prin care confirmă că Beneficiarul a depus cererea de plată pentru Schema unică de plată pe suprafaţă (SAPS) pentru anul 2011 şi că s-au efectuat controalele şi verificările administrative asupra cererii de plată a beneficiarului, conform reglementărilor în vigoare. Nu pot beneficia de această adeverinţă fermierii selectaţi la controlul pe teren (clasic sau teledetecţie).

De asemenea, în adeverinţă se va menţiona suprafaţa determinată pentru plată în cadrul schemei SAPS şi faptul că beneficiarul nu face obiectul excluderilor de la plată la data emiterii acesteia, precum şi că îndeplineşte condiţiile generale pentru acordarea sumelor cuvenite, în conformitate cu legislaţia în vigoare.

Valoarea creditului va fi de până la 80 la sută din suma cuvenită din SAPS, denominată în lei la cursul leu/euro comunicat de BNR de la data solicitării creditului.

Lumea de azi

DE SFÂNTUL ILIE, TRADIȚIA SĂRBĂTORII REÎNVIE LA BĂNIȚA

Cu toate că Sfântul Ilie nici în acest an nu a stat cuminței, și a mai dat câte un fulger sau o scurtă ploaie, pe locuitorii comunei Bănița nu a reușit să îi sperie. Primarul acestei comune, **Martin Burlec,** ce se află la al treilea mandat, a reușit să organizeze și în acest an cea de a-V-a ediție a Zilelor Comunei.

Sărbătoarea a început încă de la primele ore ale dimineții, când o familie de tineri din comună s-au cununat la primărie. Apoi au fost acordate la 19 familii diplome și câte 200 lei familiilor care au împlinit 50 ani de căsătorie, precum și un premiu de 100 lei pentru veteranii și văduvelor acestora.

De ce tocmai de Sfântul Ilie? Deoarece după cum afirma însuși primarul **Martin Burlec,** *„De Sfîntul Ilie, cu ani în urmă în Bănița, erau organizate an de an, nedei, așa că împreună cu Consiliul Local, am hotărât ca această zi să se transforme în Zilele Comunei".*

Pe toată perioada celor trei mandate s-a reușit transformarea comunei și pornirea ei spre Europa. Comuna a fost reînființată în 1996, deoarece în perioada 1988-1996 a fost desființată, și practic totul era degradat. Acum totul este pus la punct. Cu toate că este o comună mică, cu 3 sate și 16 cătune și doar 1500 locuitori, s-a reușit punerea la punct a școlilor prin introducerea apei și înființarea grupurilor sanitare, iar căminul cultural a fost renovat și amenajat pentru nunți și botezuri cu tot ce este necesar. De asemenea a fost realizat un proiect de alimentare cu apă a comunei și amenajarea unui parc în jurul primăriei. Au fost reabilitate drumurile prin asfaltare și pietruire precum și reabilitarea văilor și pâraielor. În prezent se lucrează la DJ Merișor-Dealul Babii, cu un proiect aprobat prin Consiliul Județean, dar mai există și proiecte ce așteaptă să treacă, criza.

De asemenea pe Ordonanța 6 s-a început amenajarea unui teren de sport, cu gazon și o tribună de 400 de locuri, iar în viitorul apropiat se v-a organiza și un campionat între sate, tot mai mulți tineri fiind atrași de fotbal.

După cum spuneam, debutul a avut loc la ora 10, și cu toate că norii și-au făcut apariția pe cerul Băniței în jurul amiezii, dezlănțuindu-se puțin, cu o ploicică de vară, nu a speriat locuitorii adunați în centru la un mic și o bere.

Cu o mică întârziere în partea a doua a evenimentului, Zilele Comunei au debutat cu un moment umoristic susținut de Radu Moș, care de fapt a fost și prezentatorul spectacolului. Pe lângă soliștii locali au existat și invitați de marcă: Frații Potlogea de la prestigiosul Ansamblului "Doina Gorjului", Puiu Codreanu și Robert Târnăveanu.

Micii, grătarele și berea i-au ademenit și pe cei care se aflau în trecere prin comună, mulți dintre ei oprindu-se la un mic popas.

„Consider că după o perioadă de muncă, mai ales în zona noastră unde începând de o lună toți cetățenii au fost ocupați cu adunatul fânului, merită o zi de relaxare și bucurie, în viitor sperând să ajungem la două zile de astfel de sărbătoare", a concluzionat primarul Martin Burlec.

Stejărel Ionescu

Cum puteți preveni hipertensiunea

Aveți grijă la greutate!

Specialiștii în cardiologie afirmă că obezitatea este răspunzătoare pentru creșterea nivelului grăsimilor din sânge.

Tot ei afirmă că o reducere cu 10 kilograme a greutății corporale duce la scăderea cu 5 10 mm Hg a tensiunii arteriale sistolice, valoare mai mare a tensiunii.

Dietă cu puțină sare

Alimentația românilor conține peste 20 de grame de sare pe zi, aportul zilnic recomandat fiind de maximum 6 miligrame. Societatea Română de Cardiologie atrage atenția că reducerea la jumătate a aportului de sare ar putea preveni 2,5 milioane de decese pe an la nivel mondial, din cauza accidentului vascular cerebral, infarctului miocardic sau bolilor cronice renale.

Țigări deloc, alcool moderat

Este cunoscut faptul că tabagismul crește tensiunea arterială și frecvența cardiacă. Acest proces este prelungit și după terminarea țigării. De aceea este recomandat să renunțați definitiv la acest viciu.

În ceea ce privește alcoolul, cardiologii spun că un consum moderat (maximum 350 ml de vin zilnic) nu reprezintă un risc major. În schimb, tensiunea arterială crește dacă obișnuiți să consumați zilnic peste 400 500 ml de vin sau trei doze de bere sau peste 200 ml de băuturi tari.

Practicați o activitate fizică!

Efortul fizic, efectuat de cel puțin patru ori pe săptămână, cel puțin 30 de minute, scade nivelul lipidelor din sânge și tensiunea arterială. Cea mai simplă metodă este mersul pe jos, într-un ritm alert, pe o distanță de 2 3 kilometri zilnic.

Controlați-vă periodic tensiunea!

Până la vârsta de 50 de ani, unul din cinci oameni are hipertensiune. La categoria de vârstă de peste 65 de ani, tensiunea arterială crescută afectează doi din trei vârstnici.

Este indicat ca, înainte de împlinirea vârstei de 35 de ani, să vă controlați tensiunea o dată la șase luni. Persoanele cu vârsta în jur de 50 de ani trebuie să-și măsoare tensiunea o dată la trei luni, în timp ce după 65 de ani acest lucru trebuie făcut cât mai des posibil.

Cum îți asiguri necesarul de minerale

Micul dejun, la alegere

200 ml lapte cu 50 g de cereale integrale;
O chiflă cu semințe, un cub de brânză topită și un pahar cu suc de portocale;
O ceașcă de ceai verde îndulcit cu miere și 2 felii de pâine de secară cu un ou fiert.

PONT! Femeile au nevoie de 12- 15 miligrame de fier, spre deosebire de bărbați, cărora le este suficient un aport de 10 12 miligrame din acest mineral în fiecare zi. De aceea, trebuie să consumi carne slabă de vită, spanac, varză, pește, ficat, carne de pasăre, ouă, dovleac, fasole uscată și cartofi dulci. Magneziul combate stresul și stările depresive. Îl găsești în morcovi, ciuperci, roșii, ceapă, usturoi, porumb, semințe, lămâi, migdale, nucă de cocos, stafide, lapte, ouă și ciocolată.

Prânzul, la alegere

100 g păstrăv sau crab la grătar, salată verde, 2 roșii și un ardei gras;
150 ml supă de fasole, 100 g ficat de pasăre fiert cu usturoi și ceapă verde;
150 ml supă-cremă de dovlecei, cartofi fierți cu mărar și salată de varză;
150 g ciuperci la cuptor, 200 g salată verde cu 100 g ton (în suc propriu), ardei gras, castraveți, ceapă.

PONT! Lipsa calciului este cea mai frecventă tulburare minerală a organismului. Ca să te ferești de ea, consumă produse lactate, gălbenuș de ou, sardine, somon, soia, nuci, migdale, conopidă, apă minerală și sardele din conserve.

Zincul este folositor mai ales în timpul sarcinii, ajută la producerea enzimelor și la buna funcționare a organelor reproductive. Ca să ți-l procuri, mănâncă fructe de mare, drojdie de bere, ton, germeni de grâu, semințe de floarea-soarelui și de dovleac, orez brun și salată.

Cina, la alegere

250 g supă cremă de mazăre cu vită și o felie de pâine integrală;
250 g spanac cu pui și o salată de crudități;
150 g orez brun cu soia și o felie de pâine cu secară.

PONT! Potasiul se găsește în boabele de cereale și în fructele proaspete, cum ar fi portocalele, merele, strugurii și bananele.

Spirulina previne cancerul?

Oamenii de știință de la Institutul Național American de Cancer (INAC) au descoperit că spirulina ucide virusul SIDA și previne cancerul atât la oameni, cât și la animale. În anii 1993 1995, același institut a constatat că spirulina are și un efect de întărire a organismului, în principal a sistemului imunitar. La fel rezultă și din broșurile și informațiile prezentate pe propriile site-uri ale principalilor producători de spirulină români și străini.

Supliment alimentar ecologic

Spirulina este o microalgă albastră-verzuie, care conține toate substanțele necesare bunei funcționări a organismului uman. Aceasta are vitamine specifice renului animal, cât și vegetal, fiind bogată în betacaroten, fier, vitamina B12 și GLA, un acid gras esențial foarte rar. Spirulina conține peste 50 de principii bioactive, prin care intervine în reglarea tuturor funcțiilor organismului, fiind un supliment alimentar ecologic pur. Se utilizează în tratamentul anumitor boli, cum ar fi: ciroză hepatică, hepatită cronică, ulcer gastric și duodenal, diabet zaharat, obezitate, hipertensiune arterială, glaucom, cataractă etc. Produsul nu are contraindicații și poate fi administrat în paralel cu tratamentele specifice recomandate de medic.

Japonezii o utilizează la extragerea aurului și platinei

Spirulina este o formă de viață veche de peste 3,6 milioane de ani, fiind consumată cu secole în urmă de azteci și mayași. Redescoperită de cercetătorii ruși prin anii '60, aceasta a fost declarată produs de interes național. SUA și Uniunea Sovietică, la acea vreme, au utilizat-o ca materie primă pentru armele bacteriologice.

În 1971, japonezii au descoperit-o la rândul lor și i-au găsit o altă întrebuințare: extragerea aurului și a platinei. Între timp, producția mondială de spirulină a crescut de la 20 de tone în 1975 la peste 3.000 de tone în 1999. De aproape 20 de ani aceasta se comercializează și se consumă, ca un produs sigur, în peste 70 de țări.

Mâncarea viitorului

Denumită și „mâncarea viitorului”, spirulina a fost pentru prima dată utilizată ca supliment nutritiv în alimentația lotului național de sportivi al Fostei Uniuni Sovietice. Într-o broșură a principalului producător de spirulină de la noi, firma Hofigal, se specifică faptul că, după catastrofa nucleară de la Cernobâl, japonezii au efectuat numeroase teste în Ucraina. Astfel, a fost administrată spirulină femeilor care au născut copii cu malformații și care urmau să aibă un alt urmaș. Rezultatele au fost uimitoare nu numai că nu au venit pe lume copii cu probleme, dar trei dintre aceștia au devenit campioni juniori la șah. În urma acestui experiment, datorită efectelor benefice de la Cernobâl, NASA a decis să introducă spirulina în programul spațial american. Astfel, microalga a intrat în hrana astronauților.

Cafeaua între bine și rău

Ce efect are cofeina?

În primul rând, cofeina stimulează sistemul nervos, apoi crește starea de agitație psihomotorie și în consecință, crește excitabilitatea inimii. O „supradoză” poate aduce cu ea extrasistole (așa-numitele palpitații) și de aici, obosirea inimii. Nu este recomandată folosirea cafelei pentru combaterea hipotensiunii, deoarece, în cantități limitate, nu are nici un efect, exceptând starea de bine indusă sistemului nervos. Mărirea dozei, în schimb, poate deveni periculoasă și se poate ajunge la tahicardie.

Efectele negative apar la un consum exagerat

Categoric, din punct de vedere nutrițional, cafeaua nu este un aliment indispensabil organismului uman. Dar cofeina conținută de aceasta are efecte benefice asupra noastră. Ne referim aici la un consum moderat, ce depinde de la persoană la persoană. Sunt oameni care pot bea litri de cafea fără nici un efect, pentru că elimină toată cofeina fără a o asimila, și alții care după o singură ceașcă fac deja palpitații. În general, consumul fără risc este undeva între una și trei cești de cafea pe zi, de mărime și concentrație moderate.

Aliat împotriva diabetului

Cele mai spectaculoase rezultate ale studiilor au fost cele despre legătura diabet cafea. S-a observat că persoanele care consumă zilnic cafea fac mult mai rar diabet. Cofeina ajută insulina la metabolizarea zahărului în celule și ca atare riscul de diabet scade.

Dar categoric, cel mai câștigat de pe urma consumului de cafea este sistemul nervos. Și asta pentru că la o oră, două de la consumul cafelei dispare somnolența, oboseala, plictiseala, se atenuează durerile de cap, dispar stările depresive, intră în mișcare întreaga capacitate mentală.

Nu în ultimul rând, cafeaua mărește viteza reflexelor condiționate și posibilitatea de concentrare atât psihic, cât și fizic, crescând randamentul sportiv. Cafeaua ajută tonusul arterial, dar nu modifică presiunea sângelui. Chiar și plămânii beneficiază de pe urma cofeinei, pentru că determină o dilatare a bronhiilor și o ventilație pulmonară ce îmbunătățesc respirația. După ce ajunge în stomac, unde facilitează digestia, favorizând și secreția de sucuri gastrice, cofeina dă o mână de ajutor și bunei funcționări a bilei. De aici și obiceiul de a bea o cafea la cele trei mese importante ale zilei.

Atenție la cafea combinată cu medicamente!

Cofeina mărește puterea de acțiune a aspirinei și a altor calmante, deci e de preferat să nu se ia medicamente cu cafea decât dacă acest lucru este recomandat de medic. De asemenea, consumul a mai mult de două cești de cafea pe zi crește riscul de osteoporoză la femei, dar acest fapt poate fi compensat cu un adaos de calciu în meniul zilnic. Tot pe seama consumului exagerat de cafea a fost pusă și scăderea fertilității. Pe de altă parte, femeile însărcinate și cele care alăptează ar trebui să se gândească de două ori înainte să bea a doua ceașcă de cafea pe zi. Și asta pentru că, fie cafeaua poate grăbi nașterea, fie, în cazul alăptării, poate agita copilul. Efectele negative apar însă doar în urma unui consum exagerat.

În consecință, cafeaua nu numai că nu trebuie alăturată tutunului ca efecte negative, dar (în cantități moderate!) poate chiar să fie și un bun aliat al tratamentelor medicale. Însă, subliniem, orice abuz poate provoca dezastre!!

S-A SCURS SPRE CER UN MARE OM

ÎNVĂȚĂTURILE PĂRINTELUI ARSENIE PAPACIOC

MOTTO:
„A iubi vrăjmașii
e o poruncă, nu un sfat!
Dacă nu poți să-ți iubești vrăjmașii,
măcar să nu-i urăști,
și nu mai ești în baltă, ci pe treaptă."

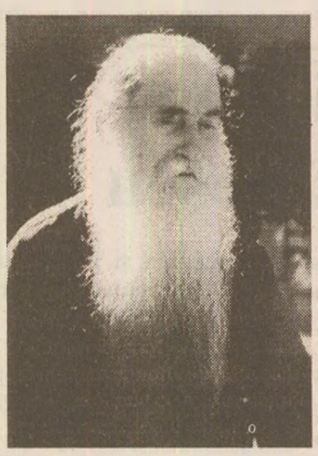
Părintele Arsenie Papacioc, Anghel pe numele de botez, duhovnicul mănăstirii Sfânta Maria din Techirghiol, a murit, la 97 de ani. S-a născut în 15 august 1914, în comuna Perieți, județul Ialomița, și era considerat unul dintre cei mai mari duhovnici ai Ortodoxiei.

A primit o pedeapsă de 40 de ani de închisoare pentru apartenența la Garda de Fier. "Eu însa am fost judecat pentru că fac parte din „Rugul Aprins" cât și din „Garda de Fier". M-au condamnat 40 de ani să fie siguri ca acolo voi zace în veci", după cum mărturisea părintele.

După vârsta de 20 de ani, Părintele Anghel a vrut să intre ca frate la Mănăstirea Frăsinei din Vâlcea, dar stareţul de acolo l-a refuzat. „Nu te pot primi, frate. Te văd că ești nițel mai învățat și nu te pot pune la boi. Ce o să zică frații? Pe acesta îl ții la cancelarie și pe noi ne pui la greu?, i-a spus părintele de la Frăsinei. Dar Anghel Papacioc nu și-a abandonat gândul și, în cele din urmă, a fost acceptat în obștea monahilor de la Mănăstirea Cozia.

Odată intrat în vizorul comuniștilor din Râmnicu Vâlcea pentru că-i învăța pe elevi despre Dumnezeu, dar și după ce Securitatea îl ia în evidențe, fratele Anghel ajunge la Mănăstirea Sihăstria, unde este călugărit în prezența altor nume de seamă ale Ortodoxiei românești Părintele Sofian Boghiu, Părintele Benedict Ghiuș și Părintele Petroniu Tănase. Primește taina preoției și devine ucenic al Părintelui Ilie Cleopa a cărui canonizare este așteptată a se produce curând.

Viața l-a purtat apo pe la Seminarul Monahal de la Neamț, ca spiritual, și ulterior la Mănăstirea Slatina, ca egumen. Aici a fost arestat și trimis la Suceava pentru „anchetă", unde timp de 90 de zile a fost bătut cu bestialitate pentru acuzații imaginare. După ani de detenție și de muncă forțată, Părintele Arsenie a fost eliberat și i s-a permis să slujească la o parohie din Ardeal. De aici, în 1976, a plecat la Mănăstirea Sfânta Maria din Techirghiol, acolo unde a trecut până la urmă la cele veșnice...

În camera sa, mobilată modest, Arsenie Papacioc era înconjurat de cărți bisericești și de credincioși pe care îi primea și cărora le oferea binecuvântarea sa.

Părintele Papacioc a trecut prin pușcăriile comuniste unde a pătimit alături de Părintele Iustin Pârvu, de Ioan Ianolide, Valeriu Gafencu, Nichifor Crainic, Mircea Vulcănescu și alții.

Este autorul mai multor lucrări beletristice, printre care „Convorbiri duhovnicești", „Ne vorbește Părintele Arsenie" și „Veșnicia ascunsă într-o clipă".

Din învățăturile Părintelui Arsenie Papacioc

"M-am uitat la voi să vă văd figurile, doar, doar, în felul ăsta aș putea să vă văd și inimile. Faptul că vă aflați aici dă de înțeles că va preocupa problema mântuirii, dar mai rațional. Aș vrea să discutăm despre ceva care să vă pună în mișcare. Nu teorie, tipic, tipic, și la inimă, nimic. Trebuie să zbori cu amândouă aripile, vertical, fără cea mai mica abatere. Pentru ceea ce a făcut Hristos pentru noi, nu e permisă nici cea mai mică abatere. Iar dacă se întâmplă, să fie fără voia noastră, să căutăm duhovnicul și să ne dezlegăm. Pentru că nicio nenorocire nu înseamnă ceva, dacă credința rămâne în picioare. Cel mai mare câștig al Satanei este descurajarea noastră în urma unor căderi, slăbiciuni. Dragii mei, nu se ajunge să străbați distanțe decât pas cu pas, dar sigur. Nu vă întreb dacă ați auzit de iad. Ați auzit, dar nu-l cunoașteți! Apucați-vă de acum de a cunoaște mai întâi Raiul. Vă cunoașteți după identitatea din buletin, dar nu va cunoașteți inimile, posibilitățile.

Dumnezeu ne-a creat numai pentru El

Dragii mei, ființa omenească este cu totul superioară întregii creații. Umanitatea e superioară îngerilor. Dumnezeu a creat îngerii cu o mare misiune. Ei pot mult, pentru că sunt curați. Dumnezeu ne-a creat singur, numai pentru El. Nu pentru altceva, cu nici un chip! Ne-a creat ca să fim împreună cu El în vecii vecilor, iar pentru așa ceva ne-a creat liberi, dar ne-a asortat, ne-a dat înger păzitor, pe care l-ați uitat! Dar n-ați simțit pe dracul pe spinare ca să vedeți cât de important e îngerul păzitor împotriva lui.

Se spune că este cu neputință să nu mori dacă vezi un înger în adevărata lui lumină. Îngerul ăsta are o misiune grozav de importantă. Toate gândurile și cuvintele tale spre Dumnezeire sunt duse de înger la Dumnezeu.

Nu există păcat mic

La o conferință, primeam bilete. Și-mi zice unul că el are un păcat mic. Dar eu cunosc un păcat și mai mic decât al lui. Adam n-a făcut altceva, decât a mușcat dintr-un măr. N-a fost împotriva lui Dumnezeu, nu s-a îndoit de existența puterii divine, dar n-a ascultat. Și a răsturnat cerul și pământul. Nu există păcat mic! A trebuit să vină Hristos să salveze ființa omenească. Și ne-a adus mai mult decât ne-a pierdut Adam! Ne-a dat putința de a ne îndumnezei. Noi, niște ființe în dimensiunea în care suntem, avem puteri divine! Avem o animalitate în noi și unde încetează animalitatea începe omul. Până când, vă întrebați, dăm voie animalului ăstuia din noi să lucreze?

Moartea nu vine să-i faci o cafea

În viața mea, am fost la multe căpătâie de muribunzi. Țipete grozave, vedeau dracii, vedeau păcatele exact cum le-au făcut! Nu se puteau salva, că moartea nu vine să-i faci o cafea! Vine să te ia. Te duce unde-s faptele, nu discută. Toți aceștia doreau să mai trăiască o zi. Ziceți că-i puțin... dar să vedeți, când se oprește răsuflarea, ce importantă e o clipă. Justiția divină e încadrată de marea iubire divină, și ne iartă cu o suspinare. Asta m-a făcut să spun că o clipă poate să fie un timp și o suspinare poate sa fie o rugăciune. Si un mare trăitor a zis că această clipă e mai mult decât coșul cu lacrimi. Dumnezeu vrea o inimă sinceră, și nu mii de rugăciuni. Vrea inima noastră. Nimic nu-i mai scump de la Dumnezeu decât timpul. Ni l-a dat ca să ne salvăm. Ne-a suferit, ne-a îngăduit, doar-doar ne-om ridica. Asta e mila lui Dumnezeu - ne ține o viață întreagă! Dacă am găsi cu putință să întrebăm pe cei de sus - ce v-a costat de ați ajuns la atâta fericire, răspunsul ar fi: timp, puțin timp, petrecut bine. Dumnezeu ne-a creat liberi ca să luptăm, că harul Lui nu vine la un milog, vine la un erou.

Dacă nu poți să-ți iubești vrăjmașii, măcar să nu-i urăști

A iubi vrăjmașii e o poruncă, nu un sfat! Eu, care stau de vorbă cu multă lume, am simțit că-mi spun - părinte, până aici! Fac orice, 1.000 de metanii pe zi, dar să nu-mi spui să-mi iubesc dușmanii. Vedeți ghearele drăcești care stăpânesc pe fiecare? Dacă nu poți să-ți iubești vrăjmașii, măcar să nu-i urăști, și nu mai ești în baltă, ci pe treaptă. Să facem puțină cântăreală negustorească... Focul iadului e o realitate, nu o sperietoare adusă de duhovnici sau părinți în educația religioasă. Iadul e o mare realitate! Și dacă nu ierți, mergi în focul de veci. Focul de acolo e de mii de ori mai tare decât focul de aici, și-i fără lumină. Nu te vezi cu cineva! Și nu stai acolo un timp, ci o veșnicie! Dați-vă seama, îngrozitor! Pentru că nu numai suferința fizică te macină, ci și faptul că ești rupt de iubirea lui Dumnezeu pe veșnicie. Te îngrozește veșnicia asta, măi fraților! Te plictisesc de multe ori chiar niște bunătăți, că te saturi de ele.

40 de ani erau un timp și nu o veșnicie

Unui oarecare ins i s-au descoperit suferințele din iad. Până la glezne era unul în foc și țipa groaznic. Și l-a întrebat ăsta - de ce țipi așa? Pentru că veșnic sunt în focul ăsta! Și a mers de a dat de altul care era în foc până la gât; dar ăsta se bucura din când în când. Și a spus: cu mult mai mult sunt în foc decât alții, dar mă bucur când se mai face câte unul din neamul meu preot, și peste 40 de ani mă scoate de aici. Vedeți, psihologic, 40 de ani erau un timp și nu o veșnicie. Era fericit pentru că avea o nădejde.

Fraților, la judecată vom fi întrebați: de ce n-ai iubit? Pentru că am dușmănit, pentru că am vorbit de rău, pentru că am ucis! Luptați, de ce nu vreți să cereți harul lui Dumnezeu? Când vin ispite de tot felul, strigați la Hristos: Doamne Iisuse, Doamne Iisuse! Nu stați în virtutea inerției, trăiți fiecare moment. E greu, dar Dumnezeu va înțelege, vrea să vă ajute. Ne urmărește pentru că ne iubește. Hai să ne iubim!"

Nu fă cruce cântând ca la mandolină!

Atunci când facem crucea ne plecăm Sfintei Treimi. Când ridici mâna la frunte, toată înălțimea, Tatăl, apoi, toată adâncimea, Fiul și duci la umeri, toată lățimea, Sfântul Duh. De aceea fuge dracul de cruce! Dar dacă o faci așa, ca și cum ai cânta la mandolină, atunci nu știu care draci vor mai fugi, mai mult îi încurajezi.

Lumea de azi

PUBLICAȚIE DE ANALIZĂ ȘI INFORMARE A JUDEȚULUI HUNEDOARA

Director General
Daniel MARIȘ
0766.559.627

Editor
Dan BORDEIANU

Redacția
Oana DAN
Mihaela PĂUNESCU
Mihai IONESCU
Lucian COSTA
Alexandru ROMAN
Traian OPRONI

Colaboratori permanenți
Valeriu BUTULESCU
Dumitru HURUBĂ
Gheorghe GRÜN
Miron Țic

Tehnoredactare
Mircea VOICULESCU

Director difuzare
Stejărel IONESCU
0728.023.271
E-mail; lumeadeazi2003@yahoo.com
ISSN 1543 7246

Confesiunile unui fost colaborator al Securităţii, scriitorul Dan Zamfirescu

Membru al Academiei Oamenilor de Ştiinţă, profesorul şi scriitorul Dan Zamfirescu a fost, alături de Alexandru Paleologu, singurul „boier", descendent al unei familii domneşti, care şi-a recunoscut singur colaborarea cu „o anumită parte a Securităţii care a fost structura de rezistenţă a naţiunii române şi continuă să mai fie".

În rândurile de mai jos prezentăm câteva interesante consideraţii despre perioada tulbure a culturii româneşti de după 1950, aşa cum au fost prezentate în paginile revistei „Rost":

Oricât de greu a fost în secolul trecut pentru noi, intelectualul român a rezistat şi a reuşit să iasă iar la lumină. Au fost trei coloane de intelectuali care veneau din perioada interbelică. O coloană a fost exilul românesc. Cu toate dezbinările lui, a realizat cele mai frumoase publicaţii culturale româneşti "Destin", "Caiete de dor". Prin Eliade, Ionescu şi Cioran spiritul românesc s-a ridicat pe cele mai înalte culmi. Aceştia au făcut din geniul creator românesc o prezenţă mondială. A doua coloană au format-o rezistenţii din puşcării. A treia coloană o formează "colaboraţioniştii": Ion Gheorghe Maurer, Petru Groza, Patriarhul Iustinian, Atanasie Joja, Mihail Ralea, Mihail Sadoveanu, George Călinescu, George Ivaşcu şi mulţi alţii. Gheorghe Gheorghiu-Dej şi ai lui; nu aveau interesul să apere naţiunea română, ci unul personal ci voiau doar să-şi apere scaunul în faţa Anei Pauker şi a tuturor celor care veniseră de la Moscova să lichideze neamul românesc pentru tătuca Stalin. Ei ştiau că suntem vânduţi. Patriarhul Iustinian le spunea apropiaţilor: "Nu mai aşteptaţi americanii! Veniţi lângă noi, să facem ce putem!" Mihail Sadoveanu a spus: "Dacă nu scriam „Lumina vine de la Răsărit", dacă nu eram cu ei, opera mea era interzisă 20 de ani, ca şi a lui Nicolae Iorga, Octavian Goga şi a celorlalţi".

Eu aveam 11 ani în 1944, când unchiul meu trecea pe la Gheorghe Brătianu, care îi spunea că în şase luni sosesc americanii. Eu am trăit revirimentul, care a început imediat după moartea lui Stalin. La o lună, Gheorghiu-Dej a dat dispoziţie să se monteze la Teatrul Armatei piesa "Vlaicu Vodă". Apoi a oprit lucrările la Canalul Dunăre - Marea Neagră, i-a trimis pe oameni acasă, inclusiv pe George Ivaşcu. În 1954, Ivaşcu a fost numit redactor-şef la "Contemporanul", unde erau 100 de ziarişti, din care doar 3 - 4 erau de naţionalitate română. A început selectarea cadrelor. I-a adus pe Tudor Arghezi şi pe George Călinescu, transformând "Contemporanul" în "nava amiral" a renaşterii culturii române autentice. Până atunci, se spunea: "cultura română este socialistă în fond şi naţionala în formă". Ei bine, cultura noastră a redevenit pas cu pas română.

În 1960, la Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Român, s-au înghiontit chinezii cu ruşii şi a înţeles Dej că e din nou posibila vechea noastră politică în umbra a doi coloşi care se bat. În 1960, Dej s-a dus pe nava "Baltica" la Washington şi s-a întors pe "Queen Marry". Eram foarte tânăr, dar am înţeles gestul. Gheorghe-Dej era un maestru al gesturilor simbolice. Putea să cheme un avion să vină şi să-l aducă în ţară. N-a vrut. A ţinut neapărat să vină pe "Queen Marry". A dărâmat clădirea librăriei „Cartea Rusă", fără să folosească paravane, ca să vadă toţi bucureştenii care treceau pe Calea Victoriei şi să aibă satisfacţia că se duce dracului librăria „Cartea Rusă", care se afla în faţa Teatrului Odeon. Statuia lui Maxim Gorki, din institutul cu acelaşi nume, au demolat-o timp de o săptămână: mai întâi capul, apoi o mână, un picior, până au rămas cizmele! Am fost martor!

În 1960, s-a dat drumul la faimoasa colecţie "Luceafărul", în care au apărut Nichita Stănescu, fiu de rusoaică albă şi de inginer, Cezar Baltag, fiu de popă din Basarabia, şi Ilie Constantin, fiu de muncitor. În acel moment, s-a deschis posibilitatea ca intelectuali de altă origine decât muncitorească sau ţărănească să poată să-şi spună şi ei cuvântul.

Generaţia 1960 începe cu Fănuş Neagu şi Paul Anghel şi se încheie cu Ana Blandiana, Ioan Alexandru şi Adrian Păunescu. În această generaţie se află oameni care au repus cultura română pe marile ei tradiţii. Nimeni nu poate contesta geniul lui Marin Sorescu sau geniul lui Nichita Stănescu, Paul Anghel ori Fănuş Neagu şi Adrian Păunescu. Sau extraordinara poeta Ana Blandiana. Noi am fost o generaţie care a crezut ca Hruşciov şi Gorbaciov, în umanizarea socialismului. După noi, a venit generaţia scepticilor sau poate a lucizilor, cu Alexandru Ivasiuc, Nicolae Breban, Augustin Buzura.

În 1964, România a fost prima ţară care a abolit comunismul de puşcărie. Dej a deschis toate închisorile şi au venit Nicolae Balotă, Ovidiu Cotruş, Vladimir Streinu, Constantin Noica, Dumitru Stăniloaie, Edgar Papu şi alţii. Nichifor Crainic si Radu Gyr ieşiseră cu primul lot. Şi toţi au fost trimişi direct la "Glasul Patriei". Toată această intelighentie românească are o istorie ca o epopee; am pupat mâinile, am pupat tot, dar am făcut cultura română! Ce-au făcut, de 16 ani încoace, aceia care contestă ce s-a făcut atunci? Nimic!

Este o lecţie care s-a învăţat. Cei care distrug România azi ştiu un lucru: dacă laşi intelighentia românească naţională să se solidarizeze şi să poată lupta pentru perpetuarea culturii, ea învinge până la urmă. Şi atunci, există doar două soluţii: s-o marginalizezi, s-o compromiţi, într-un cuvânt s-o anihilezi, apoi să montezi o nouă intelighentie dispusă să lucreze la ordin.

Părintele acestei noi constelaţii este George Soros, care, pe banii lui, a reuşit să monteze, în 10 - 15 ani, o mulţime de servanţi. Nu le poţi contesta nici talentul, nici abilitatea, nici inteligenţa, dar au o singură misiune: trebuie să ne convingă pe toţi că am fost nişte nimeni, că am fi un neam de trădători, de nenorociţi, că n-avem practic niciun rost pe lume şi niciun viitor.

Ismail Kadare la 75 de ani

În acest an, renumitul scriitor albanez Ismail Kadare, care trăieşte din 1990 în Franţa, a împlinit trei sferturi de veac. Destinul său este mereu un prilej de admiraţie pentru cei preocupaţi de ideea succesului în domeniul literelor. Kadare provine aşadar dintr-o ţară mică, spulberând încă din start prejudecata potrivit căreia numai scriitori din ţări „de răsunet" sunt luaţi în seamă. Albania pare ceva uitat, cu toate acestea un scriitor plecat de aici a cucerit lumea. Ce le-a mers la inimă străinilor? El nu a venit, se poate spune, cu un mesaj anticomunist vehement. Ca artist, a ştiut să manevreze un limbaj învăluit, ambiguu, esopic. Romanul care l-a făcut celebru, „Generalul armatei moarte", este o parabolă despre ţara sa după cel de Al Doilea Război Mondial, despre cei morţi şi dispăruţi. El foloseşte de regulă inserţii din folclorul balcanic; pare ceva banal, dar a fost dat lui Kadare să exploateze până la capăt filonul respectiv... Romanele „Umbra", „Piramida", „Castelul visurilor", „Mesagerii ploii", „Aprilie spulberat", „Accidentul", sunt dintre acelea care îţi pun mintea în mişcare...

„Accidentul", de pildă, este de-a dreptul deconcertant. Doi îndrăgostiţi mor într-un nefericit eveniment rutier, dar nu oricum. Martor la accident este şoferul chestionat de detectivul care investighează cazul. Dar omul spune doar atât, cum că a pierdut controlul maşinii deoarece, uitându-se în oglinda retrovizoare a văzut ceva ce l-a uluit. Ei bine, acolo erau doi amanţi. Şi oare ce puteau să facă ei tocmai ca să determine fatalitatea unei secunde? Nu mare lucru, evident...

DAN SAVU

Ne vede din cer: Mircea Ivănescu

A încetat din viaţă unul dintre cei mai mari scriitori români postbelici: Mircea Ivănescu. Scriitorul a murit după ani lungi de suferinţă şi de recluziune impusă. Acolo unde se retrăsese încă din vremea comunismului, la Sibiu.

Mircea Ivănescu este esenţial în cultura română atât în ipostaza de creator al unei poezii unice şi extrem de personale, în acelaşi timp hiperinfluentă pentru generaţiile poetice ulte-rioare, cât şi în cea de traducător al unor texte fundamentale ale literaturii romanele „Ulise" al lui Joyce şi „Omul fără însuşiri" al lui Musil sunt printre acestea, alături de mai multe lucrări ale lui Faulkner şi Nietzsche.

Pentru Mircea Cărtărescu, în lucrarea sa „Postmodernismul românesc", Mircea Ivănescu, Leonid Dimov şi Gellu Naum (respectiv postmodernismul, onirismul şi suprarealismul) reprezintă partea scufundată a aisbergului poeziei româneşti postbelice, a cărui parte vizibilă este modernismul lui Nichita Stănescu.

„Este unul dintre cei mai importanţi poeţi contemporani şi, în plus, unul din traducătorii excepţionali, din germană şi engleză", consideră criticul literar Nicolae Manolescu. „Un poet foarte original, a făcut trecerea, la sfârşitul anilor '60 şi începutul anilor '70, de la poezia influenţată de Europa şi de francezi la cea inspirată de poezia nord-americană. Era unul dintre cei mai buni cunoscători de poezie americană postbelică, din care a tradus foarte mult. Generaţia '80 va profita din plin de această mutare a surselor spre Statele Unite, dar din generaţia sa el este singurul care a avut acest background.", mai spune criticul literar.

Mircea Ivănescu mărturisea că a ajuns la poezie printr-o întâmplare, la insistenţele prietenilor săi din boemă, mai ales Virgil Nemoianu. Titlurile volumelor sale sunt voit banale, nespectaculoase, iar poezia recuperează narativitatea şi aparenta banalitate a gesturilor cotidiene. Personajul poemelor sale se cheamă Mopete, o anagramă a cuvintelor „poet" şi „poet".

SABIN CIONTEA

Poezii care vor rămâne

E totul rânduit să se întâmple

Cum să trăieşti frumos fără iubire,
Cum să visezi, să umbli, ori să zbori,
Cum să cuprinzi neliniştea din zori
Şi pacea din amurg dintr-o privire?

Cum să înoţi prin mările de flori,
Cum să te bucuri de întreaga fire
Şi viaţa ta să-şi afle împlinire
Fără minunea care dă fiori?

E totul rânduit să se întâmple -
Cu simplitatea unei adieri -
Când de lumină sufletul se umple,

Dar dacă-n schimbul sterpei mângâieri
Gheţarii urii se ivesc la tâmple,
Nu-ţi vei afla iertarea nicăieri.

George Ţărnea

ONESTITATEA ŞI PESCUITUL ÎN APE TULBURI LA ROMÂNI

Cinstea nu este o vocaţie, cinstea este o opţiune.
Nichita Stănescu

"Un miracol? Un caz izolat? Nu, nu e posibil la noi, aşa ceva să se întâmple!" Aşa ar gândi un cinic comentator al ştirilor de la ora 5. Fapte pozitive există totuşi şi se petrec în România de azi! În scenariu găseşti însă oameni simpli, educaţi moral însă! Oamenii de lângă noi despre care se vorbeşte puţin! Aproape deloc!

Un caz: Valea Lupului este un sat de munte aşezat la poalele Retezatului. Miezul unei zile toride de vară adună, alături de rude şi cunoştiinţe şi câţiva inşi veniţi a-i prezenta condoleanţe, la decesul tatălui, unui cunoscut de-al locului. La coborârea din maşină, unuia îi scapă telefonul mobil din buzunar.
Seara, acesta primeşte un telefon de pe un număr necunoscut. Nervos, respinge cu brutalitate orice dialog! Chiar insulta apelantul! La telefon, o voce de femeie timorată, o tonalitate neobişnuită cu telefonul mobil insista să restituie - după lungi căutari printre numerele din agenda - un telefon. Ea se numeşte simplu *" Ileana lu Simedru"*. Văduvă, după un grav accident la căile ferate şi mama unei fetiţe cu probleme de vedere pe care o îngrijeşte cu greutate, bucurându-se din când în când de grija unui primar local responsabil, găsitoarea refuza cu demnitate oferta recompensei considerând restituirea ca un gest firesc şi mod de raportare la o poruncă creştină: aceea de a nu râvni la bunul altuia.

Alt caz: lângă tombernul de la intersecţia Poştei din Sarmizegetusa cu drumul la Forul Român, un adolescent licean - Moisoni pe nume - găseşte un telefon mobil ultra performant şi în stare perfectă de funcţionare. Cele două cartele reîncărcabile - de folosinţă ocazională pentru proprietar - îngreunează efortul mătuşii acestuia - mamă a cinci copii să găsească păgubaşul, optând în final spre al preda preotului din localitate. Mai ales că tânărul găsitor slujeşte şi la strană. După alte câteva insistenţe se ajunge la restituire. Din nou recompensa oferită este exclusă sub aspectul firescului. Al firescului creştin să nu râvneşti la bunul altuia.

Două cazuri din Ţara Haţegului - din zone diferite de culturalitate - aduc în prim plan omul simplu, profund ca moralitate şi plin de credinţa în Dumnezeu şi duc la constatarea că nu suntem doar subiect de ştiri la cronica neagră. Şi cât mai sunt ca ei există speranţa că ţara asta nu-i pierdută iremediabil.

Faptele bune ale românului obişnuit sunt rar remarcate. Bunăoară, rezumând: *"... la Vicenza, un român a găsit un portofel cu 1000 de Euro şi n-a stat o clipă pe gânduri. L-a dus la postul de poliţie pentru a fi restituit proprietarului"* ori *"înainte de paşte, la Vasto - Chieti, un cuplu de români a găsit un portofel cu 600 de euro şi l-a restituit"*. Nu aş vrea să cred că ne găsim într-un scenariu al manipulării de a mai salva din imaginea românilor din Italia. Undeva între Braşov şi Sibiu *"mi-am piedut toate actele personale şi pe cele ale maşinii. Mai mult, în borsetă erau banii pentru vacanţă şi telefonul mobil. Borseta am primit-o înapoi în ziua următoare cu tot ce era în ea. Mai mult, am fost invitaţi şi la masa de prânz"*. Este declaraţia simplă a unui trecător, el însuşi emoţionat de ce i s-a întâmplat!

GENETICA REZISTENŢEI LA UMILINŢĂ

Umilinţa e scara tinerei ambiţii, spre care cel ce o urcă îşi întoarce faţa, dar după ce a urcat-o până la vârf, îi întoarce spatele şi se uită în nori dispreţuind treptele de jos pe care le-a suit, ca să ajungă sus.
Wiliam Shakespeare

Este emoţionant! Chiar un miracol! Nicidecum, sunt fapte fireşti pentru văduva *"Ileana Manicea lu Simedru din Valea Lupului"*, ale tânărului *"Moisoni din Sarmizegetusa"*, fiu şi nepot al unor remarcabili specialişti energeticiaeni, apropiat al bisericii din sat, ori *"nea Ganda din Arpasul de Jos"*. Şi ei reprezintă un segment încă viu că sunt şi români oneşti. Pe de altă parte, asemenea fapte sunt doar stropi într-o mare de corupţie, înşelăciune şi batjocorire socială a muncii derulate cu onestitate. Sistemul - birocraţia endemică generează un blocaj ce are ca obiectiv final spolierea umilului petent, în faţa măruntului funcţionar a cărui valorizare salarială umilitoare dovedeşte însăşi inutilitatea funcţiei deţinute - nu poate fi analizat decât în contextul mai larg al relaţionării românului cu pâra generată din invidia mioritică. Acestea au creat o endemică mentalitate a justificării a tot şi toate cele încât s-a ajuns până la incredibila răsturnare a valorilor morale în care mama româncă a ajuns a-şi adula pruncul cu apelativul "oţul mamii, oţ!" Înfiorător şi totuşi explicabil în genetica rezistenţei românului nu cea din munţi şi împotriva sistemului la instituţiile statului până la ignorarea sancţiunii penale pentru însuşirea bunului pierdut care devine o glumă faţă de cât se poate fura!

Reacţia de respingere a instituţiilor statului excesiv birocratizat şi opresiv poate fi justificată şi în directa legătură cu vicisitudinile istoriei. Suferinţa socială, umilinţa cultivată în universul unei republici concentraţionale, nu iartă în timp. Românii au fost formaţi, dacă nu chiar adecvaţi genetic, la invidie. Şi de aicea la ceea ce putem numi cu *"ce-i al tău e a-l meu, ce-i al meu tot al meu!"*. Românii sunt rezistenţi inclusiv la umilinţă. Până la a *"pune mâna!"* pe ce-i al altuia! Umilinţa generează ura viscerală la senzaţia că cel de lângă tine are mai mult. Altfel, românii nu au depresii existenţiale iar dacă le au le rezolvă cu băutura. În birt românii îşi descarcă neputinţele şi de regulă găsesc vinovaţii exterioare, dacă nu chiar istorice. Dar cel mai grav, toate legiferările sociale sunt făcute şi acum pentru a fi încălcate de unii ori ignorate de alţii, prea puternici a fi afectaţi de sancţiunea juridică. Din această dilemă nu putem ieşi!

BLESTEMUL PESCUITULUI ÎN APE TULBURI

Cele mai importante lucruri din lume au fost realizate de oameni care au continuat să încerce chiar şi când se părea că nu mai este nicio speranţă
Dale Carnegie

Pe de altă parte, marea majoritate a românilor nu au şi implicit nici nu au cum să aibă încredere în statul pe care-l identifică cu instituţiile abuzive, agresive, în general reprezentate în strada de semidocţi, dacă nu chiar de creiere spălate, ca vârf de lance al temerii ori sentimentului că vei fi călcat în picioare. Grade şi uniforme bătoase ori mutre acre, îngâmfaţi peste măsură, sunt în general reprezentanţii Statului Român de azi. Structuri care se suprapun! Bastoane şi cătuşe la vedere! Ca şi cei de ieri, de alaltăieri, dealtfel. Azi, jandari şi mascaţi supremediatizaţi cu orice prilej, te agasează nu doar vizual. Multora - marii majorităţi - le este teamă de moarte de aceste structuri înfiorătoare şi frica este justificată. Într-un mediu de frică şi temere pentru ziua de mâine, o stare socială mai mult decât precară construită pe frică şi transferată pe continua manipulare a vieţii sociale şi politice, o transformare în ură a tot ce trebuie construit pe înţelegere şi îngăduinţă o definim de drept ca *"inconştienţă instituţională"*. Sub acest aspect guvernarea actuală a României îşi asumă riscul scăpării de sub control a sistemului civil. Aş crede că ne găsim în faţa unui interes major şi menţinut peste ani ca instituţiile de bază ale statului să nu-şi justifice fişa postului. Căci în faţa învălmăşagului de legi care se suprapun ori în stabilirea unor atribuţii identice cu a altor structuri cu rost de control şi sancţionare, până la influenţa făţişă prin imixtiunea politicului în numirile pe post pe principiul *"ridică-te tu ca să mă aşez eu"* decredibilizarea instituţională devine pescuit în ape tulburi. Şi pentru ce? O lume intolerantă şi pusă pe căpătuială cu orice preţ, calcă pe cadavrele instituţilor de stat sub pretextul reformării! Să fie oare acesta blestemul morţii conducătorului mult iubit, el însuşi un blestem adulat, apoi transformat într-o victimă a intoleranţei şi al asasinatului poitic.

Cât mai există fapte de genul celor mai sus menţionate, cât mai găsim oameni ca tânărul Moisoni din Sarmizegetusa, Ileana lu Simedru din Valea Lupului, şi alţii ca ei, ţara asta încă mai are o şansă de la Dumnezeu lăsată!

Iulie 2011
Traian OPRONI

INIȚIATIVE GENEROASE ÎN VREMURI DE CRIZĂ

ISTORIE ȘI MODERNISM LA SERBĂRILE HUNEDOAREI

Timp de patru zile hunedorenii nu au prea stat pe acasă. De ce? Deoarece primarul municipiului de pe Cerna, ***Ovidiu Marius Hada***, s-a gândit să ofere cetățenilor clipe de relaxare, totul în „Zilele municipiului Hunedoara", care s-au desfășurat între 21-24 iulie. Sărbătoarea a coincis, nu întâmplător, cu aniversarea a 555 de ani de la victoria lui Iancu de Hunedoara de la Belgrad împotriva cuceritorului Constantinopolului, Mahomed al II-lea.

Zilele au debutat la Castelul Huniazilor printro întâlnire cu cetățenii de onoare ai orașului, unde 20 de personalități ale locului au primit din partea primarului diplomele de onoare. Nelipsit la acest eveniment, ca de altfel la nici unul de acest fel, indiferent de coloratura politică, a fost și președintele Consiliului Județean Hunedoara, Mircea Ioan Moloț. „Este o onoare și o cinste să mă aflu astăzi în compania unor persoane de o astfel de calitate" a spus Ovidiu Hada. Printre numele mai sonore ale municipiului care au fost recompensate cu astfel de diplome am putea aminti pe scriitorul Eugen Evu, fosta atletă Marieta Ilcu Răileanu sau antrenorul Ștefan Beregszaszy. Apoi sărbătoarea s-a mutat pe bulevardul Dacia, în zona Unionului. Aici hunedorenii s-au putut delecta, de-a lungul celor patru zile, cu muzică de calitate, nelipsite fiind trupele: Cafe Latino, Rilaid, La Fiesta, C.R.B.L, Green Band, Riff, Celia, Puya, Alex Velea și mulți alții. Nu a lipsit nici muzica populară, care a descrețit frunțile miilor de hunedoreni și nu numai, Ciprian Roman și Ansamblul Hațegana, alături de alți cunoscuți cântăreți locali.

De asemenea, au avut loc concursuri de cărucioare pentru handicapați, concurs de carting, și etapa a III-a și a IV-a a Campionatului Național de Circuit Viteză „România Grand Prix Hunedoara 2011".

Chiar și copiii s-au putut delecta cu: mașinuțele cu fise sau călare pe ponei prin „Regatul prințeselor", dar și o călătorie cu trenulețul și chiar cu palatul „Disney Fantasia".

Nu au lipsit nici momentele vesele cu Alexandru Muntean.

Cei care iubesc literatura și arta s-au putut delecta pentru câteva ore la un vernisaj de pictură al artistului plastic hunedorean Tibor Fazekas, pe simezele Galeriei de artă din localitate fiind expuse 65 de lucrări de grafică. În același timp a fost lansat un nou număr al revistei „Noua Provincia Corvina", ce a apărut în urmă cu 15 ani, din inițiativa mai multor scriitori hunedoreni și care se află la numărul 59.

Hunedorenii au petrecut cu mici, grătare, hamsii, virșli, la un pahar de bere sau o tărie, terasele fiind pline până la refuz, în ciuda faptului ca Hunedoara este cunoscut ca unul din punctele forte ale șomajului în județ.

Sărbătoarea s-a încheiat duminică noaptea târziu cu un foc de artificii, care a "înnobilat" această frumoasă inițiativă a edililor locali.

Stejărel Ionescu

